

“Rivier hoppen”

Ik mag graag met het gezin op vakantie gaan en daarbij de bestemming en de manier van reizen afwisselen. In het rijtje staan met de slaaptrein naar Slovenië, met de fiets in de trein naar Friesland waar wij in een woonboot vertoefden. Met de huurauto naar verschillende B&B 's in Nederland. Met de tent weekenden weg.
Zo ook dit jaar wilden wij weer eens wat anders en kwamen we uit bij de Camper.

Na wat surfen op het web hadden we de juiste camper gevonden, zeven meter comfort onder je gat leek ons wel wat.

En een vakantie zonder hengels is als een busje zonder Poolse hoeren.

Een beperking aan materiaal keuze was er niet aangezien de camper beschikt over een riante inpandige garage waar naast de 4 fietsen ruimte was voor een gehele karper uitrusting.

Op 20-08-2011 vertrekken wij richting Luxemburg waar wij belanden in Echternach. We verblijven hier maar een nachtje dus geen energie in het zoeken van water maar de stad in voor een heerlijk diner. Ter afsluiting even slenteren door de straatjes onder het genot van een ijsje. Een prachtig stadje.

Op 21-08-2011 start ik de motor al en als een ervaren vrachtwagenchauffeur steek ik voor en achteruit en rijd ik 7 meter camper lang bomen en paadjes. Op de snelweg lekker op het rechter baantje uit het gejaagde verkeer. Ik mis alleen nog een 27 mc bakkie, “Hallo hier de geile panter voor lady lady”.

Zo komen we 21-08-2011 aan in Saverne (Frankrijk), Du Plan Inciline, Henridorf.
Om de hoek van de camping is de bootlift.

Dit is een lift waar max 3 boten in kunnen. Het duurt 3 min om de 45 meter helling onder een hoek van 41 graden op te komen. De bak bevat 90.000 liter water. Deze lift zorgt ervoor dat er geen 15 sluizen hoeven worden aangelegd om het hoogte verschil te overbruggen. Ingenieur en zeer indrukwekkend om te zien. <http://www.youtube.com/watch?v=wudDN1uQsOQ&feature=related>

Als ik de volgende ochtend wakker wordt en de verse broodjes haal hoor ik op de achtergrond een kabbelend geluid.

Na de begroeiing wat te hebben weg geduwd valt mijn oog op een helder riviertje en zie ik wat visjes staan.

Het water staat laag. De eigenaar van de camping geeft aan dat het een klasse A rivier is.

Op dat moment beginnen belletjes te rinkelen en moet ik denken aan Hein. Hein en zijn ervaringen op klasse rivieren in Frankrijk. Met die gedachte draai ik mijn zonnenscherm na het ontbijt in en rijd ik verder richting het zwarte woud.

(Ik heb bij thuiskomst nog naar de naam gezocht van de rivier maar google maps wist hem te vinden maar kon geen naam eraan koppelen, dat is gek voor een klasse A(ar) rivier.

22-08-2011 brengt ons in het Zwarte Woud en na wat voorwerk was mijn oog op de rivier de Kinzig gevallen.

Een van de dorpjes waar de Kinzig doorheen stroomt is Schiltach. En laat nu net aan de rivier een camping zijn, campingplatz Schiltach im Schwarzwald. Ik krijg al dorst bij de naam.

We worden vriendelijk ontvangen door een oudere man en we parkeren de camper na een krappe steile bocht (met gemak genomen) aan het water. Zonneschermpje uit, want dat is nodig bij 32 graden. Biertje erbij, want de koelkast reist mee en is altijd koud. En even een dipje in de rivier, heerlijk vakantie.

Rest ons nog een hapje waarna wij op zoek gaan in het dorpje. Hier worden wij op het dorpsplein verrast door de prachtige vakwerkhuisjes. Bij navraag naar een goed restaurant worden wij terug verwezen naar de camping. Hier eten we grandioos en tref ik de vriendelijke man in de bediening.

De volgende ochtend zie ik bij het openen van de camperdeur een invasie van bejaarde mannen en vrouwen, waarvan de mannen in blauwe broek en shirt en bretels. En jawel die vriendelijke man (eigenaar) zit op het dak en vernieuwd wat singels. Een andere bejaarde maait later het gras en naar mate de dag vordert worden de klus pakken omgeruild voor een horeca outfit. Zelf oma geeft 1x per week ochtendgymnastiek. Ik heb het moeten weten, een half uur lang.

In een woord geweldig hoe alles als een gesmeerde machine werkt. Niks niet met 65 stoppen, 75 is de ondergrens wat hun betreft.

Terug naar het vissen.

Na een babbel met de opper opa had ik al snel de juiste man voor de juiste papieren.

De Kinzig heeft een wat roestbruine kleur maar het water is helder al staat het wat laag.

Gewapend met mijn drietje weet ik leuk te vissen en achter stenen mijn visje te vangen.

Vanuit een wat dieper poeltje weet ik een mooi mannetje van een beekforel te vangen.

Na heerlijk struinen stap ik voor de camper weer de rivier uit, wat wil je nog meer.

Na een aantal dagen zeggen wij Schiltach gedag en reizen door in het Zwarte Woud waar wij wat andere waterloze plaatsjes aandoen.

Als het weer in het Zwarte Woud wat afneemt richten wij ons op een ander woud. Pfalzer Wald.

Wij komen aan op Camping Neudahner weiher in Dahn.

Voordat we de camping bereiken passeer ik een kleine beek welke ik opsla in mijn gedachte.

De camping zelf is gelegen rond een meer. En waar water is zit vis.

De volgende morgen na lek gestoken te zijn door de muggen even een vergunning scoren.

De eigenaar vertelt mij dat het meer, baars, karper, beekforel en snoek bevat en witvis.

Mijn zoon Mees wilde ook graag mee vissen.

Met een eerder gemaakte hengel van een wilgentak en een lijntje en een bakje vol zelf gegraven wurmen nemen wij plaats. Daar tikt mijn zoon de enen na de ander baars boven water.

De vlieghengel laat het afweten 0 tegen 12.

De volgende morgen wordt ik wakker met de gedachte van de nabij gelegen beek/riviertje. Ik laad mijn fiets uit en gewapend met de vliegenhengel stap ik op de fiets en volg mijn weg naar het water. Bij aankomst aan de beek vind ik onderstaand bordje.

Het dient als regelgeving voor de kanovaarders.

De Wieslauter dient ook als een kano spoor . Om redenen van behoud van de rivier is alleen met de one- kajak zonder roer, en alleen als er voldoende bevaarbaar water diepte, het niveau van Bobenthal heeft het volume een niveau van ten minste 75 cm. Een soortgelijke regeling geldt sinds 2001. (bron wikipedia)

Zie pijl waar ik stond.

Ik sta dus aan de Wieslauter een neven rivier (beek) van de Rijn. Kraak en kraak helder met waterplanten die stroomafwaarts wuiven.

Wat een schoonheid en als ik mij goed laag houd zie ik enkele beekforelletjes tevoorschijn komen. Ik volg mijn pad wat verder in het bos, dit heeft te maken met het niet goed zichtbaar zijn voor de vis en de toevallig passerende controleur.

Ik heb gelukkig mijn vijf hengel mee, niet voor het formaat vis maar wel om over de bossage heen te komen. Ik begin met een droog vliegje (klinkhamer) die ik tussen de vingers weg schiet als een pijl uit een boog. Achter mij geen ruimte om te werpen.
De vlieg drijft stroom afwaarts en wordt zonder twijfel direct gegrepen.
Ik kan alles volgen en zie de vis pogingen doen om onder water in het groen te schuilen.
Ik geniet van alle elementen.

De grote is niet van belang maar alles om me heen maakt dit genieten tot in het kleinste detail.

Ik volg mijn weg door de struiken want de plek is verstoord. Na ieder ontmoeting aan het water ben ik verbaasd over de schoonheid van het water.

Een meter of drie voor een steen laat ik nu een klein streamertje (uitgerekte nimf) te water en ik geef lijn mee. Zo laat ik de nimf onder de steen komen die hol is uitgeslepen, ik houd wat tegen en beweeg wat heen en weer en alles staat strak.

Het voelt niet als de voorganger maar er is meer weerstand. Ik speel het spel met de elementen van de natuur. De vis probeer alles om zich te bevrijden maar de visser wint met rust.

Ik land een prachtige maat regenboog uit een rivier niet breder dan hoogstens twee meter.

Zo vis ik nog meerdere prachtige stukken af en vang nog enkele beekforellen die subliem getekend zijn. Het is genieten van de bovenste plank.

30-08-2011

Met prachtige herinneringen gevuld in mijn rugzak pakken we de boel weer in om weer verder te trekken.

Het nomade leven bevalt ons uitstekend.

Ik krijg de neiging om mijn gitaar te pakken en zigeuner liederen te spelen.

Ik besluit toch maar achter het stuur te kruipen in plaats van de gitaar.

Onze reis gaat verder naar de Eifel met bestemming Monschau.

Nabij het dorpje vinden we wederom een prachtige camping.

En wat vervelend dat we ook hier weer aan de rivier staan, klein en schattig.

Wij bevinden ons aan de Rur, deze rivier stroomt vanaf de camping stroomafwaarts naar het centrum van Monschau.

Na het ons op het gemak te hebben gemaakt wandelen wij langs de rivier naar het centrum en heb ik zo de mogelijkheid om even vooruit te kijken.

Monschau zelf is prachtig en ik heb het idee dat ik in een ansichtkaart van Anton Piek loop.

Loop niet te hard want je bent er zo weer uit.

Mijn oog valt op de fraaie vormen onder de brug.

Ik stel voor dit onder elke brug in Haarlem te plaatsen.

Als de avond nog jong is en de maag gevuld is tuig ik mijn drietje op voor een bezoekje aan de Rur. Een poeltje hier een stroomversnelling daar. Ook op dit deel veel bosjes waardoor er veel rolworpjes moeten worden gemaakt.

Het is prik prakken tussen de bomen en poeltjes pielen. Nee niet even die zwarte leuning erdoor raggen maar subtiel met het nimfje. Een fazant staartje werkt prima. Wederom komen prachtige beek forellen naar boven met diep gekleurde tekeningen.

Voor mijn camper neem ik na een avond vol genot plaats en kijk ik uit over de Rur en geniet ik in de avond warmte nog na van de prachtige momenten die ik de afgelopen twee weken heb mogen mee maken.

Ik kan mijzelf een gelukkig mens noemen dat ik in de gelegenheid ben om al dit moois te mogen aanschouwen en er deel van te mogen zijn.

En nagenieten dat alles onder het genot van een koud glas bier.
Hoezo is de hemel hierna, als je goed kijkt is hij dichterbij.

Ik heb genoten, proost.....!!!!

Steven kroon
Deviskaleman.